

D ů v o d y:

Zmateční stížnost je neodůvoděna, i pokud vytýká, ponechávajíc stranou, že rozsudek mluví též o použití práva zaměňovacího podle § 260 b) tr. zák., napadenému rozsudku zmatečnosti podle čís. 11 § 281 tr. ř. z důvodu, že trest nebyl snížen pod nejnižší zákonnou sazbu, ač rozsudek uvádí, že trest byl vyměřen použitím § 266 tr. zák. Především je poukázati na judikaturu zrušovacího soudu, jež došla výrazu zejména v rozhodnutích čís. 1831 a 3248 sb. n. s. Než i kdyby se vycházelo z názoru zmateční stížnosti, že soud je povinen, nikoliv snad jen oprávněn, aby použil mimořádného práva zmírňovacího, jsou-li dány jeho předpoklady § 266 tr. zák. stanovené, že, použije-li soud mimořádného práva zmírňovacího, musí trest snížit pod spodní hranici zákonné sazby a nemůže postupovati tak, jako kdyby onoho práva nepoužil, neboli — jak stížnost uvádí na jiném místě — že použití zákona nemůže spočívat v jeho nepoužití, přehlíží stížnost, že zmatečnost rozsudku pro vadnost výroku o trestu nenastává asi obdobně, jako u ostatních hmotněprávních zmatků, jakmile je výrok o trestu výsledkem porušení (nešetření) nebo nesprávného použití zákona, nýbrž jen tehdy, když byl výrokem o trestu zákon porušen anebo když ho nebylo vůbec anebo bylo ho nesprávně použito ve směrech v § 281 čís. 11 tr. ř. výlučně (výčetmo) uvedených. Obzvláště působí zmatečnost rozsudku porušení nebo nesprávné použití zákonných ustanovení o mimořádném právu zmírňovacím, tudíž i ustanovení § 266 tr. zák. jen, když je výrokem o trestu vykročeno z mezí zmírňovacího práva soudu příslušejícího. Z mezí tohoto svého práva vykročuje soud, stanoví-li trest — mimo dosah řádné zákonné sazby — mírnějším způsobem anebo kratší dobou, než mu dotčené zákonné ustanovení, na příklad § 266 tr. zák. dovoluje, nikoliv, i když stanoví trest — ovšem přirozeně v mezích zákonné sazby — přísnějším druhem (trestu) nebo delší dobou, než by byl mohl podle příslušného ustanovení určit (když nevyčerpává plně oprávnění, jež mu zákon dává). Proto nevykročil soud z mezí svého mimořádného práva zmírňovacího a nezatížil rozsudek zmatkem § 281 čís. 11 tr. ř., určiv dobu trestu vězení stěžovateli uloženého na 10 dnů, místo, by uložil stěžovateli trest i kratší 3 dnů, trest nedosahující spodní hranici trestní sazby § 412 tr. zák. Případná nesprávnost výsledku úvah o tom, zda tu byly předpoklady mimořádného práva zmírňovacího podle § 266 tr. zák. a zda v důsledku toho bylo dobu trestu stanoviti pod zákonnou trestní sazbou § 412 tr. zák., přičilo by se zákonu v jiných směrech, než které má ustanovení § 281 čís. 11 tr. ř. výlučně na zřeteli, a může jí býti čeleno a odporováno podle § 283 tr. ř. jen odvoláním, jež bylo současně stěžovatelem podáno.

Čís. 4920.

Sčítací zásada § 173 tr. zák. nepřichází v úvahu při zločinu podvodu krivým svědectvím, při němž se neuplatňuje aniž vyplývá za spisů, že pachatel chtěl krivou výpověď způsobiti majetkovou škodu.

Dopustil-li se pachatel kromě tohoto zločinu i přestupku podvodu vylákáním peněz v obvodu jiného soudu, je podle § 56 odst. 2 tr. ř. příslušný soud, v jehož obvodu spáchán zločin.

(Rozh. ze dne 15. února 1934, Nd II 15/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl ve sporu mezi krajskými soudy v Mostě a v Jihlavě o tom, který z nich je příslušný ku provedení trestní věci proti Augustinu D-ovi pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. zák., s níž byla spojena trestní věc proti němu a Antonínu K-ovi a Jaroslavu F-ovi pro přestupek podvodu podle §§ 197, 461 tr. zák., že příslušným je krajský soud v Jihlavě.

D ů v o d y:

U okresního soudu v Chomutově vede se od 8. září 1932 trestní řízení proti Antonínu K-ovi, Augustinu D-ovi a Jaroslavu F-ovi pro přestupek podvodu spáchaný prý tím, že vylákali 5. května 1932 na Jindřichu H-ovi 1.000 Kč. K návrhu státního zastupitelství v Mostě ze dne 20. května 1933 bylo zahájeno proti témuž Augustinu D-ovi předběžné vyhledávání pro zločin podvodu spáchaný křivým svědectvím pod přísahou u okresních soudů ve Velké Bytěši a Velkém Meziříčí, ve sporu Jaroslava F-a s Jindřichem H-em o 2.600 Kč. Trestní řízení v obou těchto případech vede se nyní společně. I krajský soud v Mostě, i krajský soud v Jihlavě odmítají příslušnost k provedení tohoto trestního řízení.

Nejvyšší soud rozhoduje podle § 64 tr. ř. o tomto záporném sporu o příslušnost uznal, že příslušným je krajský soud v Jihlavě. Křivá přísaha (křivé svědectví) je podle § 199 a) tr. zák. zločinem podvodu bez ohledu na výši škody ať způsobené ať zamýšlené; škoda ta by měla význam při výměře trestu (§ 200 a § 203 — viz § 204 tr. zák.). Při zločinu podvodu, z něhož je viněn D., se neuplatňuje, aniž je z obsahu spisů zjevno, že chtěl svědeckou výpověď způsobití jedné ze stran majetkovou škodu a nejde tu proto podle dnešního stavu o podvod, kde by měla význam výše škody, takže nejde o trestný čin, při němž jest užití ustanovení § 173 tr. zák. o sčítání. Nelze proto tvrdit, že zločin podvodu podle § 199 a) tr. zák. byl jakýmsi pokračováním v podvodné činnosti spáchané v obvodu okresního soudu v Chomutově na H-ovi vylákáním peněz, a že proto přichází v úvahu zásada druhé věty § 173 tr. zák. Při řešení otázky příslušnosti je tedy podle dnešního stavu věci posuzovati činy obžalovaného jednotlivě samy o sobě podle jejich zákonné kvalifikace a proto je příslušným krajský soud v Jihlavě, v jehož obvodu byl spáchan zločin, a to i, pokud jde o podvod vylákáním 1.000 Kč, spáchaný v obvodu okresního soudu v Chomutově.